

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/427/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314200806
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1314200806.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: V.. Ľ.U. O., advokát, so sídlom PT. Č.. XXX/XX, M., proti žalovanej: L.. O. O., nar. X.X.XXXX, bytom RoA. Č.. XX, Z., zastúpená advokátskou kanceláriou BARKOCI law firm, s.r.o., so sídlom Námestie slobody č. 28, Bratislava, IČO: 47247916, o zaplatenie 30 051,25 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 2.2.2016, č.k. 10C/240/2014-85, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na plnú náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 30 051,25 eur s príslušenstvom a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 715, § 724, § 727, § 728, § 730 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 18, § 24, § 83 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii (ďalej len „zákon o advokácii“), § 7 a § 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že v konaní mal za preukázané, že žalovaná dňa 3.1.2011 udelila advokátovi JUDr. O. O. písomné plnomocenstvo na zastupovanie vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде (ďalej „BSM“), v ktorom zobrala na vedomie, že je povinná zaplatiť odmenu , kedykoľvek jej bude vyúčtovaná bez ohľadu na to, či jej bola prisúdená. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní poukazujúc na § 8 vyhlášky (podľa ktorého má advokát právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytovaní právnych služieb, mal plný úspech vo veci) konštatoval, že dojednané plnomocenstvo nenasvedčuje, že bola riadne dojednaná podielová odmena. I v prípade, ak by bolo v konaní preukázané ústne dojednanie podielovej odmeny vo výške 15% z finančného vysporiadania (tak ako to tvrdili vypočutí svedkovia), žalobcovi by nevznikol nárok na jej vyplatenie, keďže podielovú odmenu možno dohodnúť len za podmienok uvedených v ust. § 7 a § 8 vyhlášky, pričom jednou z nich je povaha predmetu konania, a to konanie pred súdom alebo iným orgánom, a ďalšou podmienkou neistý výsledok konania pred súdom. V danom prípade uvedené podmienky neboli splnené nakoľko vec nebola prejednávaná pred súdom alebo iným orgánom a v konaní nebolo preukázané, že žalobca alebo jeho právny predchodca poučili žalovanú v súlade s ust. § 7 vyhlášky. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že vyplatenie podielovej odmeny je viazané na úspech klienta vo veci a nárok na jej zaplatenie vzniká právoplatnosťou rozhodnutia súdu, alebo iného orgánu, pokiaľ nie je dohodnuté inak. V konaní nebola iná dohoda preukázaná a vec neskončila na súde,

rovnako súd prvej inštancie nemohol konštatovať ani to, či s ohľadom na uzavretú mimosúdnu dohodu o vysporiadaní BSM, mala žalovaná plný úspech vo veci, nakoľko uvedená dohoda nebola žalobcom v konaní predložená. Súd prvej inštancie tak ustálil, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a žalobu zamietol.

3. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 7 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a v konaní úspešnej žalovanej priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu so súčasným deklarováním, že o jej výške bude rozhodnuté osobitným uznesením.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) O.s.p.. Mal za to, že v konaní bolo výpoveďami svedkov preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá dohoda o podielovej odmene, preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnym právnym záverom. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 8 vyhlášky, nakoľko uvedené ustanovenie neustanovuje výlučnú povinnosť dohodnúť podielovú odmenu len touto formou, a to formou podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil. Trval na tom, že dohoda o výške odmeny bola medzi účastníkmi dohodnutá a potvrdená aj v konaní výsluchmi svedkov, preto súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil, keď žalobcovi tento nárok nepriznal. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

7. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobcu rozhodoval po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

8. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.).

9. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

14. Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

15. Podľa § 24 ods. 3 zákona o advokácii, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

16. Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky, podielová odmena sa môže dohodnúť vo forme podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil.

17. Podľa § 7 ods. 2 vyhlášky, maximálna výška dohodnutej podielovej odmeny nesmie presiahnuť 20 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom.

18. Podľa § 8 ods. 1 vyhlášky, advokát má právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytnutí právnych služieb za túto odmenu, mal plný úspech vo veci.

19. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý dostatočne, presvedčivo, objektívne odôvodnil svoje rozhodnutie v časti týkajúcej sa uplatneného nároku. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bol koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú príslušný záver o nedôvodnosti nároku žalobcu. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje, a vyjadruje sa len k odvolacím námietkam žalobcu.

20. V prejednávanej veci je medzi stranami sporným, či medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu ústnej dohody o zmluvnej odmene za poskytnutie právnych služieb, a to podielovej odmeny vo výške 20 % z hodnoty majetku patriaceho do BSM, následne ustálenej na výšku 15% a či vzhľadom k uzavretiu mimosúdnej dohody o vyporiadaní BSM, vznikol právnemu predchodcovi žalobcu nárok na vyplatenie podielovej zmluvnej odmeny. V konaní nebolo sporným, že právny predchodca žalobcu na základe plnomocenstva udeleného žalovanou dňa 3.1.2011 poskytol žalovanej právne služby v dôsledku, ktorých došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody o vyporiadaní BSM s bývalým manželom žalovanej a žalovaná uhradila žalobcovi za poskytnuté právne služby tarifnú odmenu.

21. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016 (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť

zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016 alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

22. Z obsahu spisu je v danej veci nepochybné, že dňa 3.1.2011 udelila žalovaná V.. O. O. (právnemu predchodcovi žalobcu) písomné plnomocenstvo na „zastupovanie jej práv a povinností vo veci vyporiadania BSM po rozvedení manželstva, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 15Co/253/2010 s bývalým manželom, aby vykonával všetky úkony spojené alebo súvisiace s právnou vecou, vrátane zastupovania v súdnych sporoch súvisiacich s právnou vecou, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, disponoval s nimi, uzavierať zmier, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky, vzdával sa ich, vymáhal nároky a to i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné plnomocenstvo,.. Žalovaná v označenom plnomocenstve „zobrala na vedomie, že za poskytnutie právnych služieb patrí advokátovi odmena spolu s výdavkami za stratu času a že je povinná odmenu zaplatiť, kedykoľvek jej bude vyúčtovaná bez ohľadu na to, či bola voči odporcovi (rozumej bývalému manželovi) prisúdená“. Bezpodielové spoluvlastníctvo žalovanej s bývalým manželom bolo vyporiadané mimosúdnou dohodou zo dňa 19.5.2011 pripravenou právnym predchodcom žalobcu v zmysle ktorej bola žalovanej bývalým manželom vyplatená suma 160 000 eur a 56 800 eur. Suma uplatnená žalobcom predstavuje 15% z celkovej sumy 216 800 eur, ktorú právny predchodca žalobcu žalovanej vyfakturoval faktúrou č. 2011/06/01, po zohľadnení čiastočnej úhrady tarifnej odmeny za poskytnuté právne služby vo výške 2 468,75 eur žalovanou, ktorej vyplatenie a výška nebola v konaní žalobcom sporovaná.

23. Odvolací súd sa zhoduje s úvahou súdu prvej inštancie v tom, že v konaní nebolo preukázané riadne dojednanie podielovej odmeny, na základe ktorej by žalobcovi vznikol nárok na jej vyplatenie. Z výsluchov v konaní vypočutých svedkov JUDr. B. Z. (čl. 62) a V. Q. (čl. 62) jednoznačne vyplýva to, že na stretnutí v septembri 2010 za ich prítomnosti a prítomnosti žalovanej a žalobcu (ako koncipienta právneho predchodcu žalobcu) došlo k ústnej dohode o podielovej odmene vo výške 20% z hodnoty majetku, ktorá sa následne na stretnutí v októbri roku 2010 mala znížiť na podielovú odmenu 15% len z hodnoty vyplatených finančných prostriedkov mimo nehnuteľností. V konaní vypočutí svedkovia jednoznačne neosvedčili ostatný podstatný obsah dohody, t.j. či sa poskytnutie podielovej odmeny vo výške 15% malo vzťahovať aj na mimosúdne konanie a na prípadné uzavretie mimosúdnej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z výsluchu vypočutých svedkov nevyplýva ani splnenie podmienky uvedenej v ust. § 7 ods. 1 vyhlášky, a to poučenie žalovanej advokátom o neistom výsledku konania, a to s ohľadom na okolnosti prípadu - vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zákonodarca síce nestanovil spôsob a formu poučenia, ale v prípade sporu je dôkazné bremeno na advokátovi, aby splnenie uvedenej povinnosti preukázal, čo v danom prípade preukázané zo strany žalobcu nebolo. V tejto súvislosti poukazujúc na ust. § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016, z ktorých vyplývala základná procesná povinnosť účastníka sporového konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany, a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností, je treba sa zhodnúť s úvahou súdu prvej inštancie v tom, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie uzatvorenia takej dohody o podielovej odmene, ktorá by aj v prípade uzavretia mimosúdnej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov oprávňovala žalobcu s úspechom požadovať od žalovanej vyplatenie podielovej odmeny vo výške 15% z finančných prostriedkov, ktoré jej boli bývalým manželom vyplatené.

24. Odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie i v tom, že aj pri prípadnom preukázaní ústneho dojednania podielovej odmeny medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, žalobcovi (resp. jeho právnemu predchodcovi) na jej vyplatenie nevznikol nárok. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene. Pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej

odmeny (§ 2 ods. 1 vyhlášky). Zmluvná odmena sa určuje a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena), b) paušálnou sumou (paušálna odmena), c) podielom na hodnote veci (podielová odmena), alebo d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny, pričom spôsoby určenia zmluvnej odmeny môžu byť kombinované. Podielová odmena môže byť dohodnutá vo forme podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil (§ 7 ods. 1 vyhlášky). Advokát má právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytnutí právnej pomoci za túto odmenu, mal plný úspech vo veci (§ 8 ods. 1 vyhlášky). S poukazom na uvedené sa odvolací súd stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie v tom, že nárok na podielovú odmenu je viazaný výlučne na konanie pred súdom alebo iným orgánom. Mimosúdna dohoda je ponímaná ako inštitút, kedy sporná vec medzi stranami sporu existuje pred začatím alebo počas súdneho konania, avšak strany sporu majú vôľu nezačať alebo nepokračovať v súdnom konaní a ukončiť spornú vec dohodou, čím sa odbremení od často zdĺhavých súdnych sporov s vopred nejasným výsledkom. V danom prípade je medzi stranami nesporné, že k uzavretiu mimosúdnej dohody, ktorou bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo žalovanej a jej bývalého manžela došlo pred začatím súdneho konania (žaloba na súde nebola podaná) a žalobca v konaní netvrdil (a ani nepreukazoval) konanie pred iným orgánom. Vychádzajúc z ust. § 7 ods. 1 vyhlášky tak nie je splnená prvá podmienka vzniku nároku na podielovú odmenu, a to konanie pred súdom prípadne iným orgánom ako i druhá podmienka, a to povinnosť advokáta poučiť žalovanú, že sa jedná o konanie s neistým výsledkom. Nedôvodnosť uplatneného nároku žalobcu vyplýva aj z ust. § 8 ods. 1 vyhlášky, podľa ktorého má advokát právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytnutí právnych služieb za túto odmenu, mal plný úspech vo veci. V tejto časti sa rovnako odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že v danom prípade nemožno zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním ani ustáliť, či žalovaná mala vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (v ktorom ju zastupoval právny predchodca žalobcu) plný alebo čiastočný úspech.

25. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. v znení účinnom do 30.6.2016) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 8 (správne malo byť uvedené ust. § 7) vyhlášky, ktorý podľa jeho názoru umožňuje dohodnúť podielovú odmenu spôsobom v ňom uvedenom, avšak nie výlučne touto formou. Odvolací súd poukazuje na gramatické znenie ust. § 7 ods. 1 vyhlášky „Podielová odmena sa môže dohodnúť vo forme podielu na hodnote veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil“, z ktorého vyplýva, že použitie slova „môže“ sa logicky vzťahuje k spôsobu určenia podielovej odmeny, pričom ostatné podmienky „vec je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom, ak je výsledok tohto konania podľa okolností prípadu veľmi neistý a advokát o tom klienta poučil“, nemožno zmeniť. Správnosť tohto výkladu logicky nadväzuje na § 7 ods. 2 vyhlášky „maximálna výška dohodnutej podielovej odmeny nesmie presiahnuť 20 % z hodnoty veci, ktorá je predmetom konania pred súdom alebo iným orgánom“. Uvedené ustanovenie neobmedzuje zmluvnú voľnosť strán, nakoľko ust. § 2 ods. 1 vyhlášky stranám umožňuje pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb advokátovi dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny, pričom spôsoby určenia zmluvnej odmeny môžu byť kombinované. Ak sa však strany dohodnú výlučne na zmluvnej podielovej odmene, podmienky vzniku nároku sú jednoznačne stanovené v ust. § 7 a § 8 vyhlášky. Odvolací súd tak môže konštatovať, že konajúci súd prvej inštancie použil správny (náležitý) právny predpis, správne ho interpretoval a zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, preto žalobcom namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

26. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 C.s.p. (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) ako vecne a právne správne potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich plnú náhradu priznal úspešnej žalovanej proti neúspešnému

žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).